

[Dahlgard.]

det ikke blot er en indbydelse til at komme med forslag, ideer, ønsker, og jeg ved ikke hvad, i tilknytning til forliget, men at der også er tale om, at man står åben og er bevægelig i henseende til at lave om på visse enkeltheder i forliget, i hvert fald er parat til at gå ind i diskussion om det. Når man inviterer, er det med åbne og ikke med lukkede øjne, og jeg håber, at det skal opfattes på den måde.

Schlüter (KF):

Kun to bemærkninger. Jeg har forstået, selv om det ikke er det, vi behandler i dag, at et led i den samlede forligspolitik skal være den bundne opsparing, og at den skal være af størrelsesordenen 1 mia kr. Nu er det sådan, at denne bundne opsparing skal ikke bruges til at finansiere virksomhedstilskuddene med. Det bedste, man kan sige om den bundne opsparing — og det er nok også det eneste gode — er, at pengene skal bindes i pengeinstitutter. De går altså ikke i statskassen, så der er ikke den sammenhæng mellem virksomhedstilskuddene og den bundne opsparing, at den sidste skal finansiere de første, og så er det, jeg gerne vil vende tilbage til tanken om yderligere besparelser, for så må ideen være den, at den bundne opsparing alene skal tjene den opgave at have finanspolitisk effekt, en efterspørgselsdæmpende virkning. Men hvis man nu ser på, hvordan besparelser her virker, så tror jeg ikke, at der findes en eneste her i denne sal, som vil benægte, at besparelser har en langt større forbrugsdæmpende effekt end en bunden opsparing.

Hvis vi går de analyser over multiplikatorforholdene igennem, som vismændene har udarbejdet, viser de meget, meget tydeligt, at hvis en besparelsesbuket er rigtigt sammensat, så vil 500 mill. kr. yderligere besparelse virke mere effektivt end en bunden opsparing på 1 mia kr., fordi der i vid udstrækning blot bliver tale om overflytning fra én konto til en anden inden for et pengeinstitut.

Derfor vil jeg gerne have gjort klart nu, at vi mener, at det politisk-økonomiske udvalg, når det om lidt begynder sit arbejde, skal vende tilbage til spørgsmålet om yderligere besparelser. Jeg håber ikke, rege-

ringen nu har afskåret sig fra at viderebehandle sine egne eller andre partiets forslag.

Til sidst blot dette. Jeg har forstået, at den uklarhed, som var til stede i nat omkring forligets nærmere indhold, nu skulle være overstået. Hvis det er tilfældet, beder jeg om, at vi, når vi begynder arbejdet i det politisk-økonomiske udvalg, må få et notat om, hvor meget forliget omfatter. Det er næsten nødvendigt, hvis det også omfatter højere aktieselskabsskatter, et eller andet om 2½ pct. afgiften ved salg af fast ejendom og måske flere elementer endnu. Vi må vide, hvad de samlede økonomiske og finanspolitiske virkninger er af det, der nu er aftalt, og som der formentlig og forhåbentlig er enighed om. Derfor gentager jeg opfordringen til statsministeren om, at han lover os, at når vi tager fat på arbejdet i det politisk-økonomiske udvalg i eftermiddag, får vi omsider det notat om forligets indhold, som er en nødvendighed, for at vi kan se det lovforslag, som vi om lidt slutter førstebehandlingen af, i den rigtige sammenhæng.

Gert Petersen (SF):

Jeg har to bemærkninger til statsministeren.

Man kan da godt se sådan på det, at det er en lykkelig dag, den dag den danske stat ud af de penge, som indbetales af skatteyderne, hvoraf ca. 80 pct. er lønmodtagere, ekspederer 2 mia kr. videre til arbejdsgiverne. Det er et helt subjektivt skøn. Vi ser forskelligt på tingene. Jeg anser det for en særdeles tragisk og ulykkelig dag, da man finder på sådan noget og gennemfører en så åbenbar klassepolitik, og jeg anser det for endnu mere tragisk — og jeg mener det virkelig — at man har fået socialdemokratiet i gyngen, om jeg så må sige, på en sådan politik.

Så vil jeg også sige til statsministeren, som var så elskværdig at lægge en beskyttende vinge ud over hr. Per Hækkerup, som dog er i stand til at svare for sig selv, at når jeg fremdrog et gammelt citat — ikke så gammelt endda, 4 år — var det ikke bare for at minde hr. Per Hækkerup om det, det var også, fordi jeg synes, at det ikke kunne siges bedre. Jeg kunne ikke med egne ord finde en bedre formulering af kritikken af det, som regeringen og socialdemokratiet nu